

En gudomlig talgboll som aldrig tar slut

Utanför mitt vardagsrumsfönster hemma i trädgården har jag snickrat ihop en enkel fågelmatningsstation. Där finns solros- och hampfrön, ett par talgbollar och lite jordnötter. Ett paradiset för småfåglar med andra ord. Under mina tidiga år matade mormor och morfar fåglar utanför köksfönstret och jag tänker, inte utan värme i hjärtat, ibland tillbaka på söndagarnas fikastunder med saffranslängd och hemkokt saft, med doften av stearinljus och hettande kinder som kommit in i husets värme efter att ha frusit i pulkabacken eller på bandyläktaren. Där kunde vi titta ut på talgoxar, blåmesar, gråsparvar och domherrar som försåg sig av maten. Jag är verkligen ingen ornitolog, men under den senare tiden med fågelmatning har jag lärt mig känna igen nya fåglar: siskor, stenknäck, bergfink och den vackra steglitsen, för att nämna några. Hela projektet är en win-win-situation på flera plan. Fåglarna får mat då det behövs som bäst och vi får njuta av deras sällskap och närhet. Som bonus har ett par råttor och möss kunnat kalasa på de frön och nötter som ramlat ned på marken, med högt underhållningsvärde och inte obetydlig frustration hos våra två katter som sitter på fönsterbräden på, i gnagarnas ögon, rätt sida av rutan.

Nu nalkas äntligen våren och värmen på riktigt. Fåglarna söker sig till andra platser för mat och fågelmatarna kommer att bäras in i garaget i väntan på nästa vinter. Men under några månader har de betytt mycket för våra små gäster. Och nog är det så för oss alla. Vissa perioder behöver vi den där extra energin. När livet är gott klarar vi oss rätt bra ändå. Då kanske vi glömmer, eller tycker att vi inte behöver, tankningen. Men under andra tider måste vi likt sparvar och finkar om vintern söka upp de platser där vi kan hämta energi för att klara av att hantera kylan i våra liv. Vad de platserna består av vet bara du själv. För jag är säker på att på samma sätt som olika fågelarter föredrar olika frön och nötter så har också människan individuella behov. Var finns dina frön?

Vi lever i påskens tid. Vi firar alltså livets seger över döden och hur ljuset sprids över den mörka världen. Likt en gonggong med närmast oändlig efterklang vibrerar tonen från påskens uppståndelseglädje i världens celler, i livets magi. Genom vårens uppvaknande och sommarens liv och värme. Vilken källa till energi! I livets seger. I vetenskapen om och i närheten av det livets ursprung som är Gud. Som inte väjer för det kalla och besvärliga i livet, utan som delar den mänskliga vardagen. Som lider, dör och uppstår för din och min skull. För livets skull! Där har jag några av mina energigivande frön. Som ger vila där tillvaron skakar, som ger trygghet då min själ våndas. En gudomlig talgboll som aldrig tar slut.

Daniel Eklund, präst i Västanfors Västervåla församling